होनाङ्ग, *f.* आ *u.* ई dem ein Glied *o.* ein Teil fehlt.

हीर *u.* °क *m.* Diamant.

हु, जुहोति, जुहुते ins Feuer gieſsen *o.* werfen, darbringen, opfern (*mit Acc. der Pers. o. der S.*); jemd. etw. opfern *o.* darbringen (*Acc. o. Dat. der Pers. u. Instr. der S., auch Dat. o. Loc. der Pers. u. Acc. der S.*). *p.p.* हुत geopfert *o.* durch Opfer verehrt, *s. auch bes. Caus.* हावयति jemd. opfern *o.* durch Opfer verehren lassen, etw. als Opfer darbringen lassen. अभि beopfern, begieſsen, beschütten mit (*Instr.*). आ opfern in (*Loc.*) für (*Dat.*); jemd. (*Acc.*) mit Opfer (*Instr.*) begieſsen. *p.p.* आहुत geopfert *o.* beopfert. सम् (zusammen) opfern.

हुंकर् brummen; jemd. (*Acc.*) barsch anreden. *p.p.* हुंकृत *n.* Summen, Gebrüll, das Grollen (*das Donners*), Zornesausruf.

हुंकार *m.* = *vor. p.p.*

हुड *m.* ein best. Kriegsgerät, *auch* = *folg.*

हुडु *m.* Widder.

हुण्ड *m. Pl. Volksname.*

हुत् (—°) opfernd.

हुत (*s.* हु) *n.* das Geopferte, Opfer.

हुतभाग opferbeteiligt *o.* -berechtigt.

हुतभुज् *m.* das Feuer *o.* Agni (*eig.* Opferverzehrer).

हुतभोजन *m. dass.*

हुतवह *m. dass.* (*eig.* das Opfer fahrend).

हुतशेष *m.* Opferrest.

हुताद् vom Geopferten essend.

हुताश *u.* **हुताशन** *m.* = **हुतभुज्**.

हुताशनवन्त् mit Feuer versehen.

हुताशिन् sich vom Opfer nährend.

हुम् *Interj.* (*vgl.* हुंकर्).

हुरश्चित् heimlich lauernd.

हुरस् *Adv.* verborgen, heimlich.

हुरुक् = **हिरुक्**.

हुष्क *m. N. eines Fürsten*; °पुर *n.* H.'s Stadt.

हुहु *u.* **हूहू** *m. N. eines Gandharva.*

हू *s.* हु.

हूंकर् *u.* **हूंकार** *s.* हुंकर् *u.* हुंकार.

हूंकृति *f.* das Summen *o.* Schnarchen.

हूण *m. Pl. N. eines Volks.*

हूति *f.* (—°) Ruf, Anruf, Name.

हून *m.* = **हूण**.

हूम् = हुम्.

हूर्छ्, हूर्छति schief gehen, schwanken, fallen; abfallen von (*Abl.*). *Caus.* zum Fall bringen, abwenden von (*Abl.*). वि watscheln, schwanken, fallen.

हूहू *m.* = हुहु.

हृ *s.* हर्.

हृच्छय im Herzen ruhend; *m.* die Liebe *o.* der Liebesgott.

हृणाय्, °यति grollen; *nur Partic.* हृणायन्त्.

हृणीय्, °यते *dass.*; *Partic.* हृणीयमान.

हृत् (—°) bringend, wegnehmend, vertreibend, tilgend.

हृति *f.* Wegnahme, Raub.

हृत्तस् *adv.* von Herzen.

हृद् *n.* Herz, Sinn, Inneres.

हृदय *n. dass.*, *auch* Innerstes einer Sache, Kern, Geheimnis.

हृदयकम्पन herzerschütternd, beunruhigend; *n. adv.*

हृदयंगम zum Herzen dringend.

हृदयज्ञ das Herz *o.* das Geheimnis von (—°) kennend.

हृदयप्रमाथिन् herzerschütternd.

हृदयप्रस्तर einen Stein im Herzen *o.* statt des Herzens habend, hartherzig.*

हृदयप्रिय herzlieb.

हृदयवृत्ति *f.* Herzensstimmung.

हृदयशल्य *m.* Schmerz (*eig.* Herzensstachel).*

हृदयशूल *m.* Spieſs zum Braten des Herzens des Opfertiers, *auch* diese Handlung selbst (*r.*).

हृदयसंनिहित dem Herzen nahe stehend; *f.* आ Herzensbewohnerin, Geliebte.

हृदयस्थ im Herzen ruhend.

हृदयहारिन् sinnberückend, hinreiſsend.

हृदयामय *m.* Herz- *o.* innere Krankheit.

हृदयाविध् herzdurchbohrend.

हृदयेश *m.* Herzensgebieter, Geliebter, Gatte.

हृदयेश्वर *m. dass.*